

Mellelkomst. Den meget udførlige Beretning, som vor Kollega M. Dallemagne fremlagde for Kamrets Middelstandsgruppe indeholdt Lovforslag om Oprettelse af en statsunderstøttet Institution for Erhvervskredit. Dette Forslag blev undersøgt og ændret af en særlig Kommission, hvorpaa det blev afgivet med den højtærede M. Francotte som Ordfører. I sin nye Skikkelse blev det fremlagt af M. Dallemagne den 19. November 1912, og det findes endnu paa Dagsordenen for vore Forhandlinger. Det kræver, at der af Staten ydes et Tilskud paa 5 Millioner til Brug for en Central-Institution, hvis Opgave det skulde være at konsolidere den mindre Kredit og medvirke til dennes Ud bredelse gennem Foreninger. Endelig fik Kamret forelagt et Forslag fra den højtærede M. Franck, hvis Formaal, noget forskellig fra de andre, er at udvide Basis for Kreditgivningen til Handelsstanden og den industrielle Middelstand, ved at lovfæste Sikkerhedsstillelse i Varelager og Endossering af Fakturaer.

Disse talrige Forslag og de dermed forbundne Forundersøgelser havde modnet Spørgsmaalet i saa høj Grad, at Hovedtrækkene for en fuldstændig Organisation af den mindre Kredit i Byerne allerede kunde skimtes.

Men Krigen afbrød disse Arbejder. Som en Orkan, der kun efterlader Ruiner paa sin Vej, ramte den Middelstanden særlig haardt. Talrige Haandværkere og Smaa-handlende har ikke kunnet klare sig gennem denne frygtelige Tid og er nu nedsunket i dybeste Armod. Med et Mod og en beundringsværdig Holdning har de baaret Modgangen; for stolte til at ville bære deres Elendighed til Skue har de opbrugt deres meget beskedne Reserver, som var den eneste Mulighed for dem til at kunne føre deres smaa Forretninger videre. Hvad rummer dette ikke af materielle Savn og moralske Lidelser, og hvor mange lykkelige Fremtidsudsigter, som var Frugten af mange Aars vedvarende og taalmodigt Arbejde, er ikke sunket i Grus! Hvorledes kan nu Værkstedet eller Forretningen atter bringes paa Fode? Hvorledes anskaffe de nødvendige Maskiner? Hvorledes paany fremskaffe Raamaterialer og en Fornyelse af Varebeholdningen? Hvem kan skaffe de nødvendige Midler til denne Genopbyggelse?

Saaledes bliver altsaa Organisationen af Kreditgivningen til Middelstanden, der før Krigen allerede var et vigtigt Spørgsmaal, nu endog en Betingelse for Opretholdelse — i social Henseende — af denne saa flittige og betydelige Stand indenfor vor Befolkning.

Den Fare, der truer denne Stands Eksistens, maner os til at gøre vor Pligt ligeoverfor den. Lad os mindes en Udtalelse af en tidligere Arbejdsminister: »Afstanden mellem Kapitalistklassen og Arbejderklassen maa udfyldes af Mellemlklassen, der paa samme Haand forener Kapital og Arbejde. Den gode Forstaaelse i Samfundet kræver, at der mellem de øverste og laveste Trin findes en Række tæt opad hinanden liggende Mellemltrin, der forbinder Yderpunkterne«.

At anraabe Godgørenheden, det private Initiativ, de store Foretagenders førende Mænd eller gavmilde Borgere om Hjælp til Dannelse af et Kreditfond, vilde overfor saa megen Ulykke kun medføre en utilstrækkelig og tilsyneladende Lindring, en ros værdig Anstrengelse, der imidlertid ikke vilde kunne magte Gennemførelsen af den betydelige Opgave, der her venter sin Løsning. Det er absolut paakrævet, at hele Samfundet opfylder den sociale Pligt, der paahviler det, og at der — af Fædrelandskærlighed — ydes Middelstanden en solidarisk Hjælp fra hele Landet. Lad os derfor uopholdelig skride til Udarbejdelse af Planen for en paa dette Omraade altomfattende Lov og for dennes almene Gennemførelse, saaledes at den samtidig kan tjene som Middel til Oprensning af en haardt prøvet Samfundsklasse og være en mægtig Faktor i Udviklingen af vor hjemlige Industri.